

Angyalosi Endréné A Kórusban

Ezen a képen a feleségem, [Marsi] Klára látható. Ez a felvétel akkor készült, amikor Klára még én még nem voltunk házasok, de már udvaroltam neki, 1949-ben, Budapesten. Klára ekkor a KÉVE Szövetkezetben dolgozott mint cérnázónő. Gondolom, valami ünnepségen készülhetett ez a kép, talán május elseje vagy április negyedike alkalmából. 1945-ben jelentkeztem a kommunista pártba. Amikor beléptem a lakóhelyem szerinti pártalapszervezetbe, a barátok is mind beléptek a kommunista pártba. Attól kezdve, mint fiatal kommunisták, ott szerveztük a szabadidőnket. Nem a politikai életet, mert különösebben nem politizált ez a fiatal csoport, de büszkén vallottuk, hogy kommunista ifik vagyunk. Minden nap tudtunk találkozni, és mint egy klubban, tettük a magunkét. Valamivel később egy másik pártalapszervezetbe kezdtünk járni. Engem mindenhol kedveltek, mert akkor én már több országos táncversenyt nyertem a partneremmel, és bárhol megjelentem, megrohantak a lányok: 'Bandi, velem táncolj! Velem táncolj!' S 'hadakoztak' értem. Amúgy naponta jártunk a Szinyei Merse utcai pártalapszervezetbe. Az azzal szemben lévő házban laktak a későbbi feleségem és a testvérei meg az édesanyjuk. Ez a ház egy abszolút proliház volt. Tafler-háznak nevezték, ahol ötszáz ember lakott nyolcvan lakásban. Tulajdonképpen először a mutter, vagyis a négy testvér édesanyja járt át a pártba. Egyszer csak kiderült, hogy van három lánya, ami a srácok között nagy lehetőséget jelentett. Egyszer meghívtuk őket, hogy nézzék meg, itt milyen mulatságok vannak. Egyszóval beszerveztük őket. Ekkortól kezdtem el udvarolgatni a feleségemnek. Körülbelül két év után a mutter azt mondta: 'Rendezzétek le! Se ő ne tartson fel téged, se te őt!' Mondtam Klárának, házasodjunk össze! 1950-ben meg is volt az esküvőnk. A hatodik kerületi előljáráságon volt a ceremónia. Az egész külker osztály ott volt az esküvőnkön, és még sokan mások is a baráti körömből. A feleségem nem zsidó származású. De kettőnk között nem volt gond abból, hogy én zsidó vagyok, ő meg nem. Az én családomnál némiképp? Ott is csak annyi volt, hogy a fiúgyerekhez a szülők jobban ragaszkodnak, mint a lánygyerekhez. Ha egy lányt elvisznek, akkor vigyék. Egy fiú viszont kereső is, meg egyáltalán! Elsősorban a nagyanyám volt oda, és amit a nagyanyám csinált vagy mondott, ugyanazt csinálta anyám is, ha egyetértett vele, ha nem. El se jöttek az esküvőnkre, és csak akkor ismerkedtek meg a Klárával, amikor a nagyobbik fiam megszületett, 1952-ben. Nem fogadták később rosszul, és menyüknek tekintették. A nagyanyám ellenzése azért is volt -- dacára annak, hogy nem ismerték Klárát --, mert hogy a

'Tafler-ház'. 'A Tafler-házból nősülsz?' -- kérdezte elítélően. Ez a ház amúgy nagyon érdekes volt: a földszinten az abszolút lumpenprolik laktak. Az első emeleten már nem annyira. A második emeleten -- nem azért, mert a Klárák is ott laktak -- lakott a becsülhető melósréteg. De hát az öreganyám nem tett ilyen különbséget. A Tafler-ház, az Tafler-ház. Az igaz, ha valahol késeltek vagy betörtek, akkor olyan razziák voltak ott, hogy csak na! Minden betörőt meg rablót ott kerestek elsősorban. Az esküvőnkét úgy kellett megoldani, hogy két nagy csoportban hívtunk vendégeket. Egyszer a kollégák jöttek, utána a másik csoportban a rokonság jött. A lakásban tartottuk meg, ahonnan minden ki lett hordva. Csak az asztalok és a székek maradtak benn. Persze a szomszédok is adtak székeket, asztalokat, hogy a sokaság elférjen. Később leköltöztünk Tatára, és ezután születtek a gyerekeink is: 1952-ben Péter és 1954-ben Tamás. A feleségem a tatai DISZ-nél volt titkár, majd később a tatai tanácsnál vállalt állást, ahol személyzetis volt. A feleségem egész életében dolgozott. Amikor följöttünk Tatáról Budapestre, akkor az első kerületi tanácshoz került. Miközben itt dolgozott, közgazdasági technikumban érettségizett, és utána jelentkezett az ELTE-re, a jogász karra. Miközben az ELTE-n dolgozott először revizorként, majd a könyvelési osztály vezetőjeként, elvégezte a jogi egyetemet. Tizenöt évig volt itt. Innen bekerült a Parlamentbe, ahol a Költségvetési Osztály helyettes vezetője lett. Itt három évig dolgozott. Ezután a Nemzetközi Előkészítő Intézetbe ment, ahol gazdasági igazgató lett, és innen ment nyugdíjba.